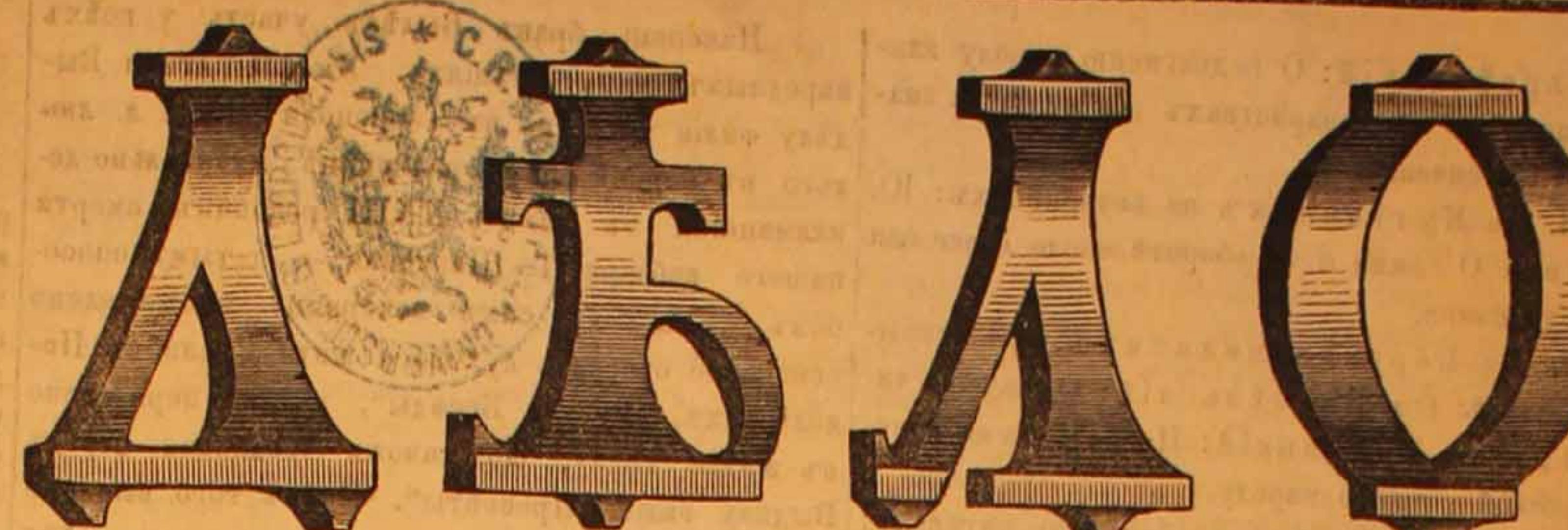

Виходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
край рукихъ олтѣ) о 4-й год. по пол. Литер. докатъ
безплатна наизнам. певѣтъ виходить по 2 печат. ар
тъ въ кождомъ 16-го и послѣднаго для кождого мѣсяца.
Галицк. Галицк. адміністрація и експедиція подъ Ч. 44 унії
пога арею: редакція и адміністрація „Дѣла“ Ч. 44 ул
ул. Галицк. Рукописи не ворогутся толькъ на попарные застор
жки. Подлинокъ чисто стоить 12 кр. а. в.
Отложивши принимаются по пѣмъ 6 кр. а. въ вѣтъ однов
стронъ початковъ.
Рекламація неопечатаній вѣлькій бѣтъ порта.
Предплату положити пересыпать франко (найлучшо
вотвѣтъ перегазомъ) до: Адміністрація часописа „Дѣло“
ул. Галицк. Ч. 44.

Съ днемъ 1 (13) липня розпо
чався III кварталь сегорочного выдавництва
„Дѣла“. Просимо про то всѣхъ П. Т. нашихъ
Предплатниківъ, котримъ предплату теперъ кѣн
читься, о дальшу предплату, а залагаючихъ съ
предплатою о виробнанье тои-же, тымъ бѣльк
ше, що будемо мусѣти перерывати висылку
нѣмъ, котрій до 1 (13) липня не виробнюють
задлгості, щоби черезъ зменшене накладу
зменшили и выdatki выдавництва.

Ново приступаючий Предплатники на „Би
бліотеку наизнаменитихъ повѣстей“ доста
буть даромъ початокъ (6 аркушовъ) зачатокъ
повѣсти „Два мѣста“ Дикенса.

Вѣрити имъ?

Вѣрити въ ихъ щиростъ, въ ихъ спра
ведливостъ для Русиновъ? Вѣрити имъ?

Нѣ! Они лицемѣрятъ! Они комедію гра
ютъ съ Русинами! Верхъ лицемѣрства ихъ
показується якъ найаскравѣште и въ головномъ
дѣлѣ заснованія рускої школы пад
ройної у Львовѣ.

Якъ звѣстно, чотири роки вже минає,
якъ трибуналъ державный признавъ Русинамъ
право мати руску школу народну у Львовѣ,
удержувану коштомъ мѣста. По чотирохъ ро
кахъ наконецъ министерство отозвалось енер
гичнѣше до краевої ради школы, а кра
ева ради черезъ окружну ради школы до
верхності мѣста Львова, щоби вже бѣть
сѧдущого року школного руска школа
була заложена. Министерство ще ровночасно
зведомило краеву ради школу, що бѣть
сѧдущого року школного руска школа
права буде що до числа учениківъ зреду
кована, — отже ученики, котрій не знайдуть
же помѣщенія въ школѣ вправъ, повинній его
знати въ ново-зложеній мѣской школѣ на
родній,

Независимо бѣть того проф. Вахнянинъ
поставивъ въ радѣ мѣской внесеніе, щоби
съзїдуючими рескомъ мѣсто добровольно за
вало руску школу. Промова проф. Вахня
нинъ, звѣстна нашимъ Читателямъ, зробила на
репрезентантахъ мѣста Львова велике впечат
ченіе и деякій зъ нихъ отозвалися справдѣ
въ душѣ справедливости, — чого мы своего

часу не занехамъ съ признаньемъ поднести.
Репрезентація мѣста згодилася однодушно на
тѣ, щоби магістратъ предложивъ проектъ за
ложenia рускої школы.

Посля того повиненъ бувъ магістратъ
чимъ скорше виготовити проектъ и предло
жити его репрезентації мѣста до полагодженя.
Тымъ часомъ же що дѣється? Магістратъ за
мѣсть чимъ скорше виготовити проектъ, вно
сить рекурсъ противъ наказу основанія рускої
школы и зновъ проволює дѣло на якъ два
роки! Президентъ мѣста Львова, п. Домбров
скій, котрій президувавъ на тѣмъ засѣданію
рады мѣста, коли запала однодушна ухвали
поручити магістратови, щоби предложивъ радѣ
проектъ до заложенія рускої школы, — той
самый п. Домбровскій въ колька чи колькан
айць днівъ опосля підписавъ рекурсъ про
тивъ наказу заложенія тої школы!... Видко, п.
Домбровскій стоить супротивъ Русиновъ на
становищі „Gazetы Narodow-oi“, на становищі
всѣхъ тыхъ шовинистовъ, котрій не при
знаючи Русинамъ ін'якихъ правъ въ загалѣ,
не хотять признати имъ и права до націо
нальної освѣти черезъ свою школу у Львовѣ...
Таке шовинистичне становище не личить
президентови мѣста Львова, столицѣ руско
го краю...

П. президентъ Домбровскій не поста
рався доси о те, щоби справа рускої школы
народної прїшла на порядокъ дневній въ
репрезентації мѣской. Передъ двома недѣлями
вычитали мы въ програмѣ засѣданія ради точ
ку: „справа рускої школы у Львовѣ“. Мы
сподѣвалися, що рада єго вже разъ сїкъ або
такъ залагодить. Тымчасомъ минули вже двѣ
недѣлї, а дѣло рускої школы не було ще въ
радѣ обговорене, бо п. президентъ поставивъ
его яко послѣдну точку програ
мы, по всякихъ квестіяхъ каналовъ, и т. п...
Розумѣється, все не стає часу вичернати по
рядокъ дневній — и точка о рускої школѣ
отпадає... Такъ то, бачите, ставится важнѣсть
школы для кольканайць - тысячного руского
населенія у Львовѣ!

А за мѣсяць розпочинається вже робъ
школьный! Коли-бѣт магістратъ съ п. Домбров
скимъ на правду, щиро думавъ заложити ру
ску школу, — то повиненъ бувъ поспѣши

тися. А то до нынѣ Русини не знаютъ, чи
буде де яка руска школа у Львовѣ, чи нѣ?
Може бути, що въ послѣдній хвили довѣда
мось про якусь хитру штуку, якъ минувшого
року, що то казали по всѣхъ кольканайціи
мѣскихъ школахъ збирати по 40 рускихъ
дѣтей на паралельки, — але мы, Русини, на
передъ застерѣгаемось противъ подобныхъ
експериментовъ.

Намъ належить руска школа, она намъ признана — и мы повинні
єти мати! Адвокатска крутаница магістрату
нѣчо тутъ не поможе. Она почує насъ толь
ко, на сколько мы можемо вѣрити въ ляцку
щиростъ и справедливостъ...

Якій конецъ пѣснѣ? Не зробить намъ
Лахъ спрavedливости у Львовѣ — зробить
намъ Нѣмець зъ Вѣдні! Станеся імен
но те, що Лахамъ дуже немило. А кто тому
виненъ?

Справы церковно-економичній.

In hoc signo vinces.

II.

Магазинъ церковный при „Народній Торговлї“.

(Дальше.)

А сї потребы, дотычно науки господар
ства, коротко зреасумованій суть: народъ напи
потребує такої науки о розумнѣмъ и корист
нѣмъ веденю господарства, котра-бѣт ему на
мѣсци черезъ отповѣдно практично приспособ
леныхъ учителівъ, и то людей, до которыхъ
онъ довѣрїє має, въ емпіричнѣмъ способѣ не
настансно въ цѣлому примѣнено до положен
и характеру мѣсцевости и до кождого пооди
нокого слуха, не наражаючи его на ін'якій
експерименты съ цѣлкомъ певною, скорою
реятовностю подавана була. Сего потребує на
родъ, але сего потребує и церкви. Церкви
наші мають такоже неразъ свои грунты. Яка
вже ведеся на тыхъ церковныхъ поляхъ го
сподарка звичайно, страшно и агадати. Заве
сти розумне господарство на тихъ поляхъ, се
значило-бы все одно, що вивести прикладъ,
котрій-бы найспасеннѣше на народъ впол
звавъ. А не есть се природно, щоби служба цер
ковна сей обовязокъ на сихъ поляхъ церков
нихъ спрашивала?

Предплата на „Дѣло“ для Америкъ:		для Россіи:
на пѣмъ робъ .	12 кр. на пѣмъ робъ .	12 рубл.
на пѣмъ робъ .	6 кр. на пѣмъ робъ .	6 рубл.
на четврт року .	3 кр. на четврт року .	3 рубл.
въ дол. „Бібліотеки“:		въ дол. „Бібліотеки“:
на пѣмъ робъ .	16 кр. на пѣмъ робъ .	16 рубл.
на пѣмъ робъ .	8 кр. на пѣмъ робъ .	8 рубл.
на четврт року .	4 кр. на четврт року .	4 рубл.
на самій додатокъ:		на самій додатокъ:
на пѣмъ робъ .	5 кр. на пѣмъ робъ .	5 рубл.
на пѣмъ робъ .	250 кр. на пѣмъ робъ .	250 рубл.
на пѣмъ робъ .	125 кр. на пѣмъ робъ .	125 рубл.

Для Австріи, спрѣдл. Россіи:	
на пѣмъ робъ .	15 кр.
на пѣмъ робъ .	750 кр.
на пѣмъ робъ .	875 кр.
въ дол. „Бібліотеки“:	на самій додатокъ:
на пѣмъ робъ .	19 кр. на пѣмъ робъ .

Отповѣдно до такої потреби перки и
народу має бути уладжена и наука въ нашихъ
школахъ церковно-господарскихъ. Не думаємо
входити подробно въ планъ цѣлый наукъ въ
такихъ школахъ, бо се не есть задачею ны
нѣшної нашої розправы. Се толькъ що до та
кої науки господарства мусимо поднести, що
она конечно обйтмати має отвѣтъ практичної
ветеринарії и отвѣтъ господарської рахунк
овости, — бо розповсюднене сихъ наукъ въ на
родѣ, чи ихъ практичне заапліканене принес
слободы необчислена користи.

Що до організаціїйної сторони сеї ин
ституції, школъ чи бурсъ церковно-ремесни
чо-господарскихъ, скажемо, що мы ихъ рад
бы піддати підъ опѣку нашихъ братствъ цер
ковнихъ въ бѣльшихъ провінціональныхъ мѣ
стахъ, въ которыхъ статутъ се лежить: утри
мувати бурсу, — отже мы радѣ-бы такъ до
теперѣшнѣмъ такимъ бурсамъ, якъ и тымъ,
що въ часѣ васнуватися-бы мали, надати та
кій церковно-реальнѣй характеръ. Причины
до того дуже велики. Піднестимо найперше те,
що мы вже сказали при бурсѣ Ставропігій
скій підъ взглядомъ си реформы: що намъ
треба примножувати продуктивну інтеліген
цію, котра-бы реальнѣ користи народови при
носила. Не має оно значити, що такимъ
бурсамъ не вѣльно було въ помочь приходити
и такимъ талантливимъ хлопцямъ, котрій спо
собієсть и охоту до теоретичнѣхъ наукъ по
казують, — но се вже мають бути спрavedli
вий талантъ! Дальша причина єсть та, що якъ
загально мы не радѣ-бы видѣти въ нашому
народѣ інституції, котрій лише фигурують,
про форми лише прибрають якусь цѣху, я
кусь задачу, а на дѣлѣ въ того всіго вѣтшого
нема, — такъ и нерадѣ-бы, щоби наші брат
ства церковні про око людескі були лише
церковними, но хочемо, щоби они були спр
авдѣ церковними, се єсть служили реальному
интересови церкви, котрій у насъ на щастє
засвѣтди сходитися мусить съ интересомъ на
роду, не будучи не толькъ ему нѣкоти пр
тивнѣмъ, але найусильнѣше єго підпомага
ючи. Тому-жъ то мы и нашимъ братствамъ
хочемо надати певне, довидне, реальнѣ, цер
ковне посланництво, въ мысль посланництва
загальнаго, переказаного имъ нашою історію.

Образъ „Царство“ и „Пекло“.

Написає Михайлъ Зубрицкій.

Въ Карпатахъ, въ повѣтѣ турчанському
лежить сельце, а властиво присѣлокъ Зубри
ця, що разомъ съ Голоскомъ творить одно са
мостайнѣе сотрудництво и одну адміністративну
громаду. Нема тамъ бѣльше якъ 21 осель. Въ
церкви Зубрицѣ переховується образъ, пред
ставляючий „Царство“ и „Пекло“, кромѣ коль
котъ побочнѣхъ подѣй, стоячихъ въ звязи съ
головнимъ предметомъ. Цѣле представленіе
помѣщено на трехъ дошкахъ, котрій дававѣш
ти були сполученій разомъ; теперъ вже видно
продѣл межи ними. Высочини ихъ 2 метри
и 33 центим., ширини першої дошки по лѣ
вобѣ руцѣ 75 центим., другої середніи 67½
цент., третої по правобѣ руцѣ 82 цент. Хотя
ти три дошки треба уважати якъ цѣлосту
малюнку, однакъ лиши въ двохъ мѣсѧцяхъ пе
редходить представленіе въ одній дошці на
другу. Цѣле представленіе розложене на двѣ ча
сти: на „Царство“, де предметъ ванятъ въ
занії святителія, а по частіи переробленій від
погибшими, при чѣмъ подыбувою по
менши представленія, заважаній въ житю що
денимъ, въ самій долинѣ якъ четверту част
чу образа заняло „Пекло“. На двохъ першихъ
дошкахъ умѣщено пекло черезъ цѣлу ихъ шир
ину въ долинѣ и переходитъ незначно на
трету дошку, де отвѣтлене лукомъ бѣт прочно
представленіе.

Передѣль бѣт теперъ до подрѣбного пред
ставленія. Въ горѣ на двохъ побочнѣхъ дош
кахъ бѣт чѣмъ ангеловъ: держати они въ

рукахъ луковато умѣщено ленту. На нѣй роз
мѣщений звѣзды, а въ самой серединѣ сидить
старецъ: сива борода и таке-жы волосе, въ ру
кахъ куля земна, а на верху вставлений крестъ.
Надъ головою надпись Бг҃ ЄСъ. Підъ сподомъ
сидить Ісусъ Христосъ съ розмѣщеними рука
ми на престолѣ. Богъ Отецъ и Ісусъ Хр. пред
ставлени такъ якъ-бы на овальному образомъ, котрій
держать въ чотирохъ сторонахъ ангелы. По
правобѣ руцѣ надпись ІСЪ ХСъ МДѢС. По лѣвобѣ
руцѣ надпись ІСЪ ХСЪ МДѢС. Ісусъ благослов
ить, а Маті Божа показує на дверѣ ц

ЗАГРАНИЦЯ.

Наслѣдки пруско-рussiйской угоды.
Найновѣйша пруско-рussiйска угода звертає
справедливо на себе увагу цѣлого свѣта. Лишь
І. Николая було въ Россіи незвычайно
многомъ выїзджати за

теперь станули на боцъ и не хотятъ зовсѣмъ брати нѣякой участи въ дѣланю правительства. Мусимо ще тутъ згадати, що давній министеръ войны кн. Кантакузенъ позостає и дальше мини отромъ, позаякъ министерство войны посля рос сійско-Болгарской угоды не подпадає жадно змѣнѣ.

Голяндія. Король голландський яко наслѣдникъ майна свого сына, котре выноситъ звыш 2 мил. зр., зрѣкся наслѣдства въ кориоть свое доньки Вильгельмины. Рада державна пріймил проектъ закона, по болїя котрого на случай смерти короля Вильгельма III, королева Емма по смерти своего мужа має збстati регенткою ажъ до повнолѣтности доньки Вильгельмины. Збръ парляментарного оторонництва либерального откинувъ внесенье, надъ котрымъ дискутовано, щобъ на олучай, наколи-бъ вымерла проста линія князъвъ ораньскихъ, репрезентація сама могла постановляти о будущой формѣ правительства и евентуальноголосити голландску републику. Постановлено принятии лишь первую часть сего внесения за директиву, въ котрой говорится о управильненіи наслѣдства престола, не тыкаючи формы правительства.

Н О В И Н К И.

Сумною вѣстею дѣлимся съ Вп. Читателями нашими. Сего дня получили мы вѣдомость, что

Впр. о. Іоанъ Жуковскій

высаженный сколіархъ Львовской митрополичой консисторіи, упокоився, по короткой недузѣ, въ ночи дня 16 (28) липня с. р. въ Кобакахъ коло Коссова у своего зятя, о. Степановича.

Покойный Гоанъ Жуковскій родився
дня 10 сѣчня 1810, а ординований 1835 р.
Покойный отзначався щирымъ рускимъ па-
тріотизмомъ и отъ 40-ыхъ роковъ нашего
столѣття ажь до послѣдной хвилѣ служивъ
вѣяно и ревно рускѣ народности и рускѣй
церкви, — хоть тая служба его не була
надто голосна, — о се не отарався самъ
Покойникъ, чоловѣкъ смиренный, тихой пра-
цѣ. Бувъ то характеръ незвычайно честный,
въ поведеню съ людьми дуже ввѣчливый и
учинный. Яко крылошанинъ положивъ онъ
великій заслуги. По дамиої митрополита Іо-
сифа мусѣвъ и Покойникъ разомъ съ крыл.
Малиновскимъ податись до димисіи и осѣсти
на селѣ для отпочинку по довголѣтныхъ
тяжкихъ трудахъ. Але и тутъ Покойникъ
не оставилъ бездѣльнымъ, але (по-при систе-
матичнѣй роботѣ) кождои важнѣйшии хвили,
коли вышлила на порядокъ дневный яка
справа, обходяча наше духовенство (н. пр.
справа конгруы) — забираючи голосъ въ на-
шомъ „Дѣлѣ“. Въ Покойномъ отратила Русь
вѣрного сына, щирого роботника, а церковь
руска одного зъ найлучшихъ еи служите-
лѣвъ.

ЛЪВЪ.
ВЪчна Єму память!

— Въ справѣ конфискаты 78 ч. „Дѣла“ одержали
ы зъ ц. к. краевого суду карного слѣдуючу до-
ись. Подаемо буквально: Cz. 11587. W Imenu
ЕНО Welyczestwa Cisarya! C. k. Sud krajewyj
a spraw karnych, riszył na pidstawi §. §. 489 i
93 z. k. i §. 37 z: p: szczo soderżanie artykułu
mischzenoho w czyśli 78 czasopisy: „Diło“ z dnia
19 ho Łypnia 1884 pid napysom: „Dopisy z
zernowec“ mistyt w sobi znamena wystupku z §.
300 u. k. proto oprawdanoju jest zarjadzena cze-
sz c. k. Prokuratora derzawnoho konfiskata toh
zasopisy. Wślidstwije toho riszenia zboronene jest
alsze rozprostranenie seho artykułu, a zabranyj
akład maje buty znyszczonyj. Powody: W inkry-
inowanim artikuli zakedaje autor prezydentowy
rwytelstwa krajewoho na Bukowyni br. Alessa-
iomu stronnycze i nelegalne postupowanie, szczo
rotehuje Rumuniw na nekoryst' i utratu praw po-
litycznych Rusyniw, kotorych pozbawy w možnosti
erewedenia w legalnyj sposib wyboru deputowa-
oho do tamosznoho sojmu i szoco postupuje z Ru-
ynamy bezwzhladno ponastawlawszy starostiw na
andydatiw nasylno i fortelamy. Kromi toho zaki-
aje autor c. k. komisarowy politycznomu Tabori
szco tojże jako komisar rwytelstwennyj pry
wyborach w Zastawni w cili zabezpeczenia wyboru
andydata Zołty protyw zakona usunuw wyborciw
nskich i peredczasom zakinczyw akt wyboru, szco
vio wystupok z §. 300 u. k. stanowyty. Lwiw dnia
3 Łypnia 1884. *Moqilnicki.*“

— Зъ Дрогобыча доносятъ намъ, что музикально-екляматорокій вечеръ, данный тамъ въ недѣлю при участіи нашихъ студентовъ-вандровниковъ, вы-
звавъ дуже гарно. Гостей было доволѣ, а было бѣ
значно больше, коли-бѣ не слота, котра не поз-
олила людямъ зъ окрестности Дрогобыча прибу-
и на вечеръ. Якъ намъ розказуютьъ, деякій гостъ
выбравшия зъ дому, мусѣли за-для прикрои слоты
азадъ вертатися зъ дороги. Обширнѣйше спра-
возданье про вечеръ въ Дрогобычи, надослане на-
шимъ спеціальnymъ дописувателемъ, помѣстимо

— Коломыйскій комитетъ для устроенія при участі
студентовъ - вандровниковъ музикально-деклама-
торскаго вечера и забавы съ танцами розсолавъ
же запросинъ. Кто-бы тыхъ запросинъ не
державъ, зволитъ отнестися до заступника коло-
мийскаго комитету п. К. Кульчицкого, улиця
Гетьманьска въ Коломыи. Музикально-декламатор-
скій продукціи и танцъ отбудутся въ готелю Га-
нікомъ въ четверъ дня 26 рус. липня (7 серп-

ия) с. р. Билеты можно д'оотати по оказанию за
просинъ въ читальни въ Коломыи, б'ть години
12—1 въ полудне, и въ день вечера при касі
Вступъ на салю 60 кр. а билетъ фамилійный н
четыре особы 2 зр. Добровольній датки прийма
комитетъ съ подякою. Чистый доходъ зъ вечер
призначеный на „Народный Домъ“ въ Коломыи
Тоалета визитова. Початокъ о год. $7\frac{1}{2}$ вечеромъ
На запросинахъ подписаній о. катих. Лепкій и п
Гр. Кульчицкій. Програма вечера буде небавомъ
оповѣщена.

— Митрополичій Ординаріятъ выдавъ до урядовъ де-
канальнихъ слѣдуючій окружникъ: Розпорядже-
ніемъ митроп. Ординаріяту зъ 22 серпня 1883
остали Воч. дек. уряды завбзваній до предложенія
своихъ мнѣній взглядомъ запроектованого рѣше-
ніемъ митр. Консисторіи зъ 18 вересня 1882 по-
дѣлу деканатовъ и зъ предложеныхъ справозданій
оказалось, что въ многихъ деканатахъ той подѣлъ
не есть пожеланый зъ различныхъ причинъ, ко-
трый особливо живо остали поднесений на загаль-
номъ зборѣ отпоручниковъ деканальныхъ, отбув-
шомъся д. 20 и 21 мая 1884. Зъ высказанныхъ
при той случайности мнѣній прійшла митр. Кон-
систорія до переконання, что подѣлъ бувъ бы толькъ
въ мало-котрихъ деканатахъ пожеланый, але зъ
тогъ въ многихъ деканатахъ потрѣбне отвѣтнѣйше
заокругленье деканатовъ. Взываєтьсяproto Всѧ-
дек. урядъ, чтобы точнымъ и основнымъ разсмо-
треньемъ тоги справы на найблизшомъ соборчику
деканальному занявся, а именно чтобы застано-
вився, чи подѣлъ деканату бувъ бы потрѣбный
якъ мавъ-бы найотвѣтнѣйше перевести; если-жъ
подѣлъ не есть потрѣбный, чи и сколько окажуєтъ
потреба лучшаго заокругленя деканату, и котри-
душпаstryрскій посады належало-бы прилучити дѣ-
суїдныхъ деканатовъ, взглядно зъ нихъ вылу-
чи. Коли дотычній оправозданія деканальній, ко-
трый до конця сего року сюды предложити нале-
житъ, будутъ надосланій, буде выдане розпоря-
дженіе, улекшаюче урядованіе декановъ и въ
найбóльшихъ деканатахъ. Львовъ дня 21 липня
1884. — Въ заступствѣ: Дръ Юл. Целешъ.

— Зъ Бурштына пишутъ намъ: Въ четверъ 3 л. с. м. отбудеся въ руско-народнѣмъ театрѣ въ Бурштынѣ послѣдне представленье на доходъ потерпѣвшихъ отъ повени. Представлена буде „Панъ молода зъ Босніи“, комична оперета въ 3 актахъ съ музицою И. Воробкевича. Зъ Бурштына переѣде нашъ театръ до Монастырискъ, да въ недѣлю дня 3 л. серпня дастъ на первое представленье „Гуски и гусочки“, комедію въ 5 актахъ М. Балуцкого. Сподѣваемось, что наши патріоты зъ окрестности Монастырискъ якъ тамтого року, такъ и сего пріймутъ нашъ театръ сердечно, и якъ найчисленнѣйшимъ посѣщаньемъ представлень причиняется до поддержанія нашей сцены.

— Въ справѣ бучацкой гімназіи оо. Василіянь надойшли зъ Вѣдня новѣйшій вѣсти, котрѣ заперечують первѣстнѣе донесеніе, будто бы министерство казало галицкѣй радѣ школьнѣй отобрать бучацкую гімназію оо. Василіянамъ. Министерство просвѣты лишь зажадало, щобы учитель бучацкой гімназіи постаралися о вымагану закономъ квалификацію, котрои нашей Василіяне не мають, а о котру — правду сказать — повиннѣй вже буди доси постаратися...

— Товариство „Просвѣта“ печатает теперь и неба-
вомъ выпустить въ свѣтъ дуже пожиточну кни-
жочку п. заг. „Про законъ о товариист-
вахъ и право збору (въ додатку отатутъ
для товариства политичнаго написавъ Косты
Антоповичъ.

— Проф. дръ Омелянъ Огоновскій запровадивъ мѣжъ
своими слухателями въ университетѣ устнї роз-
правы зъ рускои словесности. Підъ проводомъ
профессора студенты разъ въ тыждень отчигаютъ
свои розправы, а потому забираютъ голосъ то-
варишъ, критикуютъ розправу, а профессоръ вы-
сказує свое послѣднє слово и оцѣняє стойность
розправы и піднесеныхъ противъ неї замѣтбъ.
Не треба и казати, що при такихъ розправахъ
студенты дуже богато користають; дискусія звы-
чайно дуже оживлена. Послѣднаго курсу читали
рефераты мѣжъ іншими студенты: 1) Олекса
Ярема „О значеню казокъ митичныхъ“; 2) Яро-
славъ Кулачковскій читавъ черезъ двѣ години
дуже основну рецензію драмы Мих. Старицкого
„Сокілъ“ (написану въ кїевской Радѣ“);

„Не судилось“ (печатану въ киевской „Гадѣ“),
3) богословъ зъ III року Богданъ Кирчовъ читавъ черезъ 2 години повѣстки зъ житя горскихъ „волярѣвъ“ п. заг. „За волами“; 4) Юліянъ Стефановичъ читавъ рецензію повѣсти „Порваній отруны“ Олександра Кониського, (печатану въ сего-рочній „Зорі“); и 5) Менцѣньскій читавъ рецензію повѣсти „Шибинническій ворхъ“ Єронима Анонима.

дочки великого кіевокого князя Ярослава Мудрого, жінки французского короля Генрика I. Анна Ярославна родилась около 1034 року, а заручилася съ королемъ францускимъ черезъ нарочныхъ пословъ францускихъ, прибувшихъ на дворъ Ярослава Мудрого до Кієва, въ рр. 1044 и 1049. До той другои депутаціи входили кромъ свѣтскихъ достойниковъ два духовній: Вальтеръ, епископъ мельденській и Рогеръ, епископъ каталонській. Рогеръ лишивъ по собѣ вѣсть, що вел. кн. Ярославъ показувавъ ему голову Клімента, папы римокого, привезену передъ тымъ до Кієва. Вѣнчанье Анны съ Генрикомъ отбулося въ Парижи 1051 р., а въ 1052 р. уродився имъ сынъ Филипъ (кромъ него були ще два сыни Робертъ и Гуго). Анна була щаоливою съ Генрикомъ, але швидко, бо по деояти лѣтахъ овдовѣла, маючи доперва 25 лѣтъ. За для рбжныхъ интригъ вийшла въ-друге замужъ за могучого графа Рудольфа Крепи. Мимо того мъжъ нею а сыномъ еи королемъ Филипомъ були якъ найкрасшй относини

а на актахъ зъ рр. 1060—1075 находятся под-
писи „Agna Dei gratia francorum Regina“ подъ
подпюями сына, — значитъ, она будь ополь-
правителькою королевства. По смерти цершого
свого мужа Анна жила въ старомъ замку Сенли
близъко Парижа, де построила величаву церковь
св. Винкентія, а потому оснувала при ий аббат-
ство. Въ той церкви бувъ намалёваний еи пор-
третъ, зъ котрого копію знявъ при кончи XVII
вѣку ученый Мезере для житъеписей францускихъ
королѣвъ. По слѣдахъ историчныхъ можна дойти,
що Анна Ярославна тѣшилась великою повагою
у Франції; съ великою похвалою отзывались до-
ней навѣть папы Николай I и Григорій VII.
Анна мусѣла вже зъ Києва вывезти отвѣтне обра-
зованье. Ярославъ Мудрый — якъ свѣдчить еп.
Рогеръ — провадивъ съ нимъ размову въ языцѣ
латинськомъ, а одинъ зъ сыновъ его, Всеволодъ,
говоривъ пятьма языками. Чи Анна Ярославна
задержала въ Франції свою народність и вѣру,—
трудно сказать. О переходѣ еи на латинство въ
нынѣшніомъ значеню не може бути мовы, бо она
прибула до Парижа двома роками передъ роздѣ-
ломъ церквей. По деякихъ слѣдахъ можна дога-
дуватись, що Анна переняла всѣ звичаї францу-
скї, хочь суть такожь слѣды, що она вывезла
съ собою зъ Києва руского священика, славянъ-
скї книги и образы. Може бути, що славне рейм-
ске евангеліе, на котре присягали королї фран-
цуски, осталось зъ часомъ Анны Ярославны.

— Зъ надъ Днѣстровъ (Бессарабскаго) пишутъ намъ :
Въ Звиячцѣ, надъ Днѣстромъ отъ Бессарабіи,
въ деканатѣ кудринецкому, муруеся нова церковь
величава о трехъ банияхъ. А понеже прихожане
зъ прилученои Михаловки, котрѣ передъ 15 ро-
ками въ своѣмъ селѣ власными коштами выму-
рували прекрасну церковь, не хотятъ причинити-
ся датками, припадающими на нихъ по уставу
конкуренційному до выбудованя въ Звиячцѣ ма-
тричной церкви , — то постановивъ тамош-
ний сѣдоглавый, бездѣтный, (бо одинакъ сынъ-
священикъ передъ рокомъ померъ) а близъ-
ко 40 лѣтъ тамъ остаючій нарохъ Всч. о. Антоній
Грибовичъ, овоимъ парохіянамъ прїйти въ помочь,
жертвуючи власныхъ колька тысяча гульденовъ,
а его достойнѣйша супруга, памятаючи, що тамъ-
же на цвінтари мошъ еи одинака-сына бл. п. Ю-
ліана спочивають, постановила такожъ записати
колька сотокъ гульденовъ на богослуженя. Есть
се въ деканатѣ кудринецкому вже другій случай,
доказуючи необходимость поправы уставу конку-
ренційного. Такъ бо передъ колькома роками, ко-
ли парохъ зъ Борщева намѣривъ нову церковь въ
Борщевъ вымурувати, повстали противъ конку-
ренціи до тои-же матричной церкви парохіяне
філіяльнои церкви въ Мушкатовцѣ ; а щобы ка-
тастрофу Гніличокъ не выкликати и належитостъ
зъ Мушкатовки покрыти, поводований есть до-
тычний, безженный, трудолюбивый, ревный па-
рохъ Всч. Михаилъ Гулла, весь доходъ зъ поля
ерекціональнаго мушкатовскаго що року ажъ до
уконченя будовы матричной церкви въ Борщевъ,
на тую цѣль дарувати и обертати. Справдѣ !
Рѣдко, щобы котра окрестность такъ ревными и
жертволовивыми душпаstryями могла повелича-
тися ! Честь и слава такимъ приходникамъ !!

— Часть села Пядникъ въ повѣтѣ коломыйскому купивъ — якъ довѣдуемся — Русинъ п. Винницкій.

— Кс. Михаилъ Форманіошъ, парохъ костела св. Мартина у Львовѣ, упокоився позавчера по довшой слабости. Покойный отдавався наукамъ и черезъ 45 лѣтъ закуповувавъ книжки до овоєї библіотеки, котру оцѣнили антикваръ на 50.000 зр., а котра числила звышь 100.000 томовъ. На колька днівъ передъ смертею пок. Форманіошъ подарувавъ цѣлу тую цѣнну библіотеку львовскому университетови и ще за житя казавъ ей зъ своего дому вивезти, щобы по его смерти не попродали цѣнний рукописи и антики. Директоръ университетской библіотеки и. Урбаньокій справдѣ днемъ передъ смертею щедрого жертвователя вивѣзъ на кольканайцяти возахъ цѣнний дарунокъ до университету. Покойный цѣлый свой доходъ обертає на библіотеку, тожъ по смерти не останеться пѣкло на погорелѣ. Честъ его памяти!

— Сенатъ университету въденьскому, запрошеный кіевскимъ университетомъ св. Володимира на юбилейне торжество 50-лѣтнаго постанова, ухваливъ выолати ему привѣтну адресу.

— Осторожно съ грибами! Зъ Золочѣвскаго доносятъ намъ, что въ тамошнѣмъ повѣтѣ ажъ въ двохъ селахъ случалися отроенія грибами. Въ Пѣтричахъ умерли зъ отроенія чоловѣкъ и жѣнка, молоде подружье, а въ Розважи ажъ семеро людей въ двохъ сусѣдныхъ хатахъ!

— Въ Синеводску выжнѣмъ. повѣтъ отрыйскаго, звѣдѣется читальня. Яко основатель подписанося 31 господарѣвъ, съ п. Романомъ Тишовницкимъ на передѣ. Статуты высланы вже до затвердженя ц. к. намѣстниству.

— Въ Миклашевѣ коло Львова отбулося д. 1 (13) липня с. р. торжественне открытье читальни при участіи дуже чиоленно збранихъ селянъ зъ Миклашева, Винникъ, Подборець, Борщовичъ и Подберезець та гостей здѣ Львова прелегентовъ и спѣваковъ, котрій на четырохъ возахъ прибули до Миклашева. Миклашевцѣ дуже щиро витали гостей: вытворѣлами зъ моздѣрѣвъ и привѣтнимъ спѣвомъ при брамѣ украшеной вѣнцями и народными хоруихами. Въ домѣ ч. господаря Данила Пугача отбулося открытье читальни. Встуїне слово выголосивъ о. Ил. Пачовокій зъ Борщовичъ. Хоръ львовскихъ спѣваковъ отпѣвавъ „Щасть намъ Боже“, а опосля проф. Гр. Врецьона державъ цѣло-годинный выкладъ о выхованю дѣтей. Поэтому п. В. Б. выложивъ коротенько: кто мы, яка наша бувальщина и яка нась жде будучность, а оттакъ хоръ отпѣвавъ пѣсню „Козакъ пана не знавъ

зъ вѣка". Опосля школирикъ мѣщевои школы от-
декламувавъ стихъ "И старому придастъсь шко-
ла". По выборѣ выдѣлу читальни наступила часъ
забавы. О 3-той годинѣ по пѣвочнѣ попрошали гости,
отѣздачи съ одушевленіемъ и лашающи
одушевленыхъ Миклашѣцѣвъ.

— Именованія Министеръ дѣлъ внутрѣшнѣхъ
перенѣсъ старостовъ: Валерія Бараванскаго зъ
Долиной до Ропчиць а Людв. Бушинскаго зъ Надвр-
ной до Долини; дальше именованія секретар-
ѣвъ намѣстництва старостами: Маркила Мана-
стырскаго въ Дубровѣ (тымчасомъ полишено его
при управѣ староства въ Стрѣю), Евг. Кравса
въ Мельцу, Володисл. Хондинскаго въ Надвр-
ной, а вице-секретары въ министерствѣ дѣлъ внут-
рѣшнѣхъ Ант. Бермана старостою въ Товмача;
комісар-жъ повѣтова: Мих. Панцевичъ, Юлій
Прокопчицъ и Франц. Слайдекъ именованія секре-
тарями намѣстництва. — Адъюнктъ гал. проку-
раторъ скарбу дѣлъ Кар. Енгель, именованій се-
кретаремъ прокур. скарбу.

— На вестю у о. Миколаевица въ Скоморохахъ дnia
10 (22) липня зроблено складку на бѣдныхъ у-
чениківъ рускої гімназії у Львовѣ и на дѣвоче
воспиталище въ Перемышли (по половинѣ). Зло-
жили: Веч. о. Тустановскій зъ Завиша 1 зр. Веч.
о. Ковшевичъ зъ Ольгівка 1 зр. Вир. о. Роздѣль-
скій зъ Сокала 1 зр. Веч. о. Миколаевицъ зъ Ско-
морохъ 2 зр. Молоді 3 зр. Вир. о. Янушъ зъ Сте-
ніятына 50 кр. Веч. о. Зубрицкій зъ Сокала 1 зр.
Веч. о. Ковтуночкъ зъ Комарна 40 кр. Веч. о. Че-
ховичъ зъ Боратина 40 кр. П. Лысякъ зъ Кор-
чеви 50 кр. Веч. о. Чеховичъ зъ Девіти 1 зр.
Пна Марія Тустановска зъ Завиша 50 кр. Пна
Анна Тустановска зъ Завиша 50 кр. Веч. о.
Грушевичъ зъ Опльська 1 зр. Веч. о. Фльоріан-
скій зъ Кристинополя 1 зр. П. Хоминъ зъ Сте-
ніятына 40 кр. П. Семенъ Мамроха зъ Нового
села 4 кр. П. Гнатъ Полотнюкъ зъ Нового дво-
ра 10 кр. П. Дмитро Бордунъ зъ Белза 1 зр. —
Разомъ 16 зр. 34 кр. (Повысшу суму прислано
на руки редакції "Дѣла".)

— Холера въ полуздній Франції. Въ Тулонѣ и въ
Марсилії починає пошестъ трохи ослабати; за те-
шигітъ чимъ-разъ сильнѣше на провінції.
Особливо сильно виступила вже холера въ Му-
рилонѣ, де 25 с. м. було 50 случаївъ занедужанія.
Въ Арль того самого дна померли на холеру 4
особи, а занедужало 18. Въ Марсилії и Тулонѣ
було въ двохъ послѣдніхъ тиждняхъ всего 2257
случаївъ смерти. Особливо умирали на холеру
дѣти и старці въ вѣцѣ надъ 60 лѣтъ. Въ дуже
многихъ случаївъ показалося, що люді слабували
лишь на червонку и лишь особично зачислювано
такихъ хорихъ до занедужавшихъ на холеру. —
Въ Ліонѣ сконстаторовано знову два случаї холе-
ры. — Въ Лісабонѣ розбѣжалася була поголоска,
що на якомъ кораблі занедужали два моряки на
холеру. На сю вѣсті настає въ мѣстѣ такій
переполохъ, що люді почали масами уїкати зъ
мѣста и одного дня заразъ колька отъ людей
выхітало за границю. Вѣсті показалася опосля
лажною. — Такъ само повстало буда поголоска
о холерѣ въ Ліверпулі, куди заїхавъ бувъ
одинъ корабель зъ Марсилії. Одній морякъ зъ
сего корабля вийшовъ бувъ до мѣста и добрає
корій жолудковий. По мѣстѣ рознеслася скоро
вѣстъ о холерѣ и лѣкарѣ ледви могли переляка-
нихъ жителївъ успокоїти. — Нѣмецкое правитель-
ство закало своїмъ поздамъ желѣзнимъ пе-
реїзджати на французькій бокъ і подорожній ми-
сатъ переходити пішки черезъ границю.

— Зъ Холмщини пишуть намъ: Холмске свято-
богородицкое Братство, выдавши звѣстный чита-
телямъ "Дѣла" Богогласникъ, намѣрило почавши
отъ 1885 року выдавати Календарь для народу.
Ходятъ такожъ вѣсти, що Братство задумало вы-
дати для холмской епархії по малоруски: 1) Про-
повѣди прот. В. Гречулевича (ныні Преосв. Ви-
талія, епископа могилевского); 2) Оповѣданія зъ
свѧт. исторії старого і нового завѣта, свящ. О-
патовича і 3) брошурку "Петро Могила і унія".

— Щѣтина зъ королевскими чуприни уживається до за-
мѣтани передъ престоломъ Будды въ буддистич-
ній колегію въ Коломбо. Волосы на тую
щѣтику утато нарочно зъ голови короля Камбоджі.

Вѣсти Апгрѣхіяльни.

Зъ Апгархії Львівської.

На конкурсъ розписана парохія Волцнѣвъ,
дек. роздѣльського, съ речинцемъ до 15 л. вересня
1884 р.

Митроп. консисторія вставилася до прези-
дії ц. к. намѣстництва о згоду на запрезентовано-
го о. Ив. Рогужинського на пар. Тростянець,
дек. синатинського.

Отпустку получивъ о. Тома Березовскій зъ
Дубравки.

Зъ Епархії Переїмскій.

Іспитъ конкурсовой въ даї 3 і 4 червня
о. р. выдергали оо. 1) Баравецкій Сильвестръ,
2) Вишневскій Ник., 3) Гайдукевичъ Андрей, 4)
Дашкевичъ Іоанъ, 5) Дорошъ Тимотей, 6) Коцко
Дмитрій, 7) Куновскій Еронімъ, 8) Лихицкій
Теодоръ, 9) Матюкъ Вікторъ, 10) Мерена Іоанъ,
11) Мерена Теодоръ, 12) Насальскій Володимиръ,
13) Рудавскій Ант., 14) Савула Теодоръ, 15)
Скородынській Тадей, 16) Щирба Мах. и 17) Юр-
чакевичъ Емілій.

До каноничної інституції завозваній оо.
Іосифъ Мащацкъ на пар. Бахуръ, дек. бѣрчанського
і Юліяня Низовий на пар. Довгомостиока дек.
судово-вишеньського.

Прив. сотрудництво при немочній капе-
дланѣ въ Берегахъ, дек. самбрійского, получивъ о.

Выдаваць и редакторъ: Іванъ Белай.

Турианскій Мих., бувшій завѣдатель парохія Ма-
нієвъ, "дек. ялинського.

Введеній въ завѣдательство капеллії Ко-
ровінка, дек. Переїмскаго, о. Ігнатій Маликъ.
— Зъ Рогатинъ пишуть намъ: Фестивль народ-
ний, который має бѣтутися въ неділю 27 л. лип-
ня на дохдь потерївшихъ бѣтъ позени — бѣ-
тенено для слотного поры на день 3 л. серпня с.
р. Просимо о члененну участія. Рогатинъ 28 л.
липня 1884. Антоній Шеферъ, начальникъ гром.;
Емілій Штиберъ, ц. к. акушеръ.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

1009 (66-?) поручач

Росу красоты и всякий косметики и
пахощѣ якъ черезъ мене, такъ и черезъ інші
фірми ошвѣщуваній.

Всѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Дръ Еміліянъ Лебедовичъ
поселився (1-2)

въ Тернополі

и розпочинає лѣкарську практику.

ПАЙЛЪШІОЮ

Бибулкою на Папіросы

єсть правдива бибулка

LE HOUBLON
Выробу французского 1070 8-36

Фірми CAWLEY & HENRY въ Парижі

Передъ наслѣдуваньемъ остерѣгаєся.

Тая бибулка лиши тогдь есть правд-
ивою, коли кожда єтъ чвертка має стем-
пель LE HOUBLON, а кожда пачка за-
осмотрена понизше знаходячою мар-
кою охоронною і підписомъ.

П. Т. Пп. учителямъ, зарядамъ школъ
и мѣщевымъ Радамъ школънимъ

пріпоручач

зъ новымъ школънимъ рокомъ

Народна Торговля

во "Львовѣ, Станиславовѣ и Переїмши" :

Зашиты (звѣчайній крайц.) по 65 кр. за 100 ш.
(двохрайцаровій) по 1-40 " "
рисунковій " 2-00 " "
и інші въ одній, въ подвойніхъ
лініяхъ і рахунковій.

Оловцѣ лѣпшій, въ бѣлой оправѣ туzinъ 7 кр.
въ кедровій оправѣ . 18 кр.
до рисованія рѣжної твердости 30 кр.

Пера пуделко (12 туzinовъ) бѣтъ 23 кр. и
постепенно вище ажъ надъ 1 зр.,
при бѣтиранію поодинокихъ тузи-
новъ взаглядно мало ѿ дорожише.

Ручки до перъ звѣчайній, дешевій, туzinъ по
4 кр., (лихій єще дешевше) и вище.

Нисальця, пачку (100 шт.) по 30 и 35 кр.

Таблицки лупковій въ цѣнѣ послия величини.

Крейду — 1 кл. 20 кр., при бѣльшомъ бѣти-
рѣ дешевше.

Губки до таблиць, безъ пѣску, по 10 кр. бѣтъ
1 декагр.

Чорнило — літгръ по 30 и 40 кр.

Папіръ до писанія, на листы и всякий при-
боры по можливо найдешевшихъ
цѣнахъ.

Всіхъ доложимо старань, щобы все треб-
ованія П. Т. учителївъ, о колику се буде можливимъ,
задоволити, щобы — отвѣтно ихъ
примѣткамъ и желаніямъ — съ часомъ урядити
головный и бѣдѣльний складъ всякихъ школъ-
нихъ приборовъ.

При громадномъ бѣтирѣ знижоване цѣнѣ
можливе и дальше, такъ якъ і фабрики об-
ніжають свои цѣни, скорі мають многихъ

надїючись на піддережку П. Т. учите-
лївъ, пріпоручач добрий товаръ и по совѣт-
но поставленій цѣнѣ.

Зарядъ "Народної Торговлї"
при брменській улиці, ч. 2., во Львовѣ.

Конкурсъ.

Съ початкомъ школъного ро-
ку 1884/5, найдуть въ рускій
Бурсії Братство св. О. Николая
въ Станиславовѣ бѣтъ 7 до 7 но-
вихъ кандидатовъ зъ середніхъ
школъ (т. е. гімназійныхъ і ре-
альнихъ) умѣщенье підъ услові-
ями:

I. Родитељ взглядно опѣку-
ни зволять найдальше до 1 (13)
серпня с. р. надоблати свою прось-
бу (безъ стемпля) до Выдѣлу
Братства за руки підписаного
представителя. До тоги просьбы
треба долучити: 1) метрику кре-
щенїя, 2) свѣдоцтво убожества,
3) свѣдоцтва школъ, 4) свѣдо-
цтво норовственности, ѡсли канди-
датъ не ходивъ до школъ чу-
бличныхъ, 5) декларацію родите-
лівъ взглядно опѣкувовъ, колику
они за своїхъ кандидатовъ въ
грошахъ, а ѿ колику натуралями
зплачувати обовязуються. Канди-
датовъ, котрій въ минувшомъ ро-
цѣ були питомцами Бурсы, усло-
вія підъ 1) і 3) наведеній не до-
тикають.

II. Оѓ кандидатовъ жадаєся
даліше: а) отличного успїху въ
наукахъ, б) новного здоровїа, в)
хорошого голосу до спѣву, кан-
дидаты же, котрій виїдуть го-
лоомъ сопрановимъ, будуть ма-
ти першество передъ другими
кандидатами при прочихъ роб-
нихъ условіяхъ, г) сегорбій пі-
томцѣ повинні безусловно передъ
принятіемъ огоюмъ сложити за-
вачасу въ касу Бурсы залегай на-
лежитості.

III. Оѓаєшь кандидатовъ при-
нятого въ Бурсы питомця пови-
ненъ: 1) вписатися въ члены
Братства св. О. Николая, скла-
даючи звѣчайну членську вклад-
ку (5 зр. въ першомъ, а по 1 зр.
въ слѣдуючихъ рокахъ); 2) упла-
тити на спотребленія инвентаря
2 зр. въ першомъ роцѣ, а по 1
зр. въ слѣдуючихъ рокахъ; 3)
зложити на приборы школъний і
другі потреби питомця 5 зр.; 4)
за питомцѣвъ зъ 4-ї класи низ-
шої гімназії що-мѣсячно допла-
чувати въ касу Бурсы на удер-
жанье инструкторовъ по 1 зр. ѿ-
мбасячю; 5) декларовану сколь-
кость доплати уплачувати зъ го-
рою въ ратахъ ѿмбасячихъ або
квартальнихъ. На вступѣ въ за-
веденіе повинні питомцѣ виїдуть
з достаточнимъ бѣльемъ і
одеждою, именно: кождый мисяч-
ти: б) спорочокъ, б) штука дру-
гого бѣля, 1 сїнникъ, 1 коцькъ
або ковдру, 1 подушку, 4 пошев-
ки, б) ручниківъ, 4 простирадла,
такожъ подвойну обувь і одежду
лѣтнію і зимову.

IV. Важаючъ получить бѣ-
ть на свою просьбу, зволять до-
лучити карту кореспонденційну
съ точнимъ своимъ адресомъ; є-
сли-же кромѣ того долучать мар-
ку поштову на 20 кр., получати
свої прилоги за поштовимъ реце-
псомъ.